

غزل شماره ۶۷

یارب این شمع دل افروز ز کاشانه کیست؟
جانِ ماسوخت، پیرسید که جانانه کیست؟

حالی‌خانه بر انداز دل و دین من است
تادر آغوش که می‌خسب و می‌مخانه کیست

باده لعل لبش کز لب من دور مباد
راح روح که و پیمان ده پیمان کیست؟

دولتِ صحبتِ آن شمعِ سعادتِ پرتو
باز پرسید خدارا که به پروانه کیست؟

می دهد هر کسش افشونی و معلوم نشد
که دلِ نازکِ او مایلِ افسانه کیست

یارب آن شاهِ وشِ ماهِ رخِ زهره جبین
درِ یکتایِ که و گوهر یک دانه کیست؟

گفتم آه از دلِ دیوانه حافظی تو
زیر لب خنده زان گفت که دیوانه کیست؟

تفسیر فال

اگر در عشق شکست خورده‌ای، باید بدانیم که تقصیر کسی نیست و این احساس ناامیدی و افسوس خوردن کاملاً بی‌فایده است. در واقع، هرگز نباید خود را به خاطر تجارب تلخ گذشته سرزنش کنیم، زیرا زندگی پر از فراز و نشیب‌هاست و هر یک از ما ممکن است روزی با چالش‌های احساسی مواجه شویم. به یاد داشته باش که هیچ کس نمی‌تواند بر اساس انتظارات یا خواسته‌های ما عمل کند؛ بنابراین، بی‌فایده است خود را به دیگران وابسته کنیم. اکنون زمان آن رسیده که همت کنی و از جای برخیزی. گذشته‌ها را فراموش کن و سعی کن کارهای ناپسند یا ناامیدکننده‌ی پیشین را جبران کنی. با عزم راسخ و اراده‌ای قوی می‌توانی بر چالش‌ها غلبه کنی و ان‌شاءالله که موفق خواهی شد. دنیا به پایان نرسیده است؛ هنوز زمان زیادی برای بستن پیمان‌های جدید، تجربه کردن روابط مثبت‌تر و ایجاد دولت‌های جدید در زندگی‌ات داری. این فرصت‌ها می‌توانند منجر به رشد شخصیتی و احساسی تو شوند، پس از آن‌ها بهره‌برداری کن.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)